

Pamatlietas puses

Prasītājs: Luigi Bisignani

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Rezolutīvā daļa

LESD 64. panta 1. punkts un 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tajos ir pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, ar kuru galīgi ir atcelts pārkāpums, kuru veido līdzekļu uz ārvalstīm pārveduma nedeklarēšana.

⁽¹⁾ OV C 213, 3.7.2017.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. janvārī iesniedza Justice de Paix du canton de Visé (Beļģija) – Michel Schyns/Belfius Banque SA

(Lieta C-58/18)

(2018/C 166/23)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Justice de Paix du canton de Visé

Pamatlietas puses

Prasītājs: Michel Schyns

Atbildētāja: Belfius Banque SA

Prejudiciālie jautājumi

1. a) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem ⁽¹⁾ 5. panta 6. punkts, ņemot vērā tā mērķi nodrošināt patērētājam iespēju novērtēt to, vai piedāvātais kredītlīgums ir pielāgots viņa vajadzībām un viņa finansiālajam stāvoklim, nav pretrunā ar Likuma par patēriņa kredītu 15. panta pirmās daļas formulējumu (tagad ir atcelts un aizstāts ar Ekonomikas tiesību kodeksa VII.75. pantu), tādējādi, ka [15. panta pirmajā daļā] ir noteikts, ka kreditoram un kredīta starpniekam kredītlīgumos, kurus viņi parasti piedāvā vai kuros parasti ir iesaistīti, ir jāsameklē pielāgotākais kredīta veids un summa, ņemot vērā patērētāja finansiālo stāvokli līguma slēgšanas brīdī un kredīta mērķi, ciktāl šī [norma] nosaka kreditoram vai kredīta starpniekam vispārīgu pienākumu sameklēt patērētājam pielāgotāko kredītu, kas nav ietverts iepriekš minētās direktīvas tekstā?
- b) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem 5. panta 6. punkts, ņemot vērā tā mērķi nodrošināt patērētājam iespēju novērtēt to, vai piedāvātais kredītlīgums ir pielāgots viņa vajadzībām un viņa finansiālajam stāvoklim, nav pretrunā ar Likuma par patēriņa kredītu 15. panta otrās daļas formulējumu (tagad ir atcelts un aizstāts ar Ekonomikas tiesību kodeksa VII.77. panta 2. apakšpunkta pirmo daļu), tādējādi, ka kreditors nevar noslēgt kredītlīgumu vienīgi, ja vien, ņemot vērā informāciju, kas ir vai kam vajadzētu būt viņa rīcībā, it īpaši, pamatojoties uz pārbaudi, kas veikta saskaņā ar 2001. gada 10. augusta Likuma par Privātpersonu kredītu reģistru 9. pantu, un 10. pantā minēto informāciju, viņam ir pamats uzskatīt, ka patērētājs varēs ievērot no līguma izrietošās saistības, ciktāl [šīs normas] sekas ir tādas, ka kreditoram patērētāja vietā pašam ir jālemj par iespējamā patēriņa kredītlīguma noslēgšanas izdevīgumu?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītiem jāinterpretē tādējādi, ka tā uzdod kreditoram un kredīta starpniekam vienmēr patērētāja vietā novērtēt potenciālās kredītīguma noslēgšanas izdevīgumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 1. februārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) – Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA

(Lieta C-63/18)

(2018/C 166/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vitali SpA*

Atbildētāja: *Autostrade per l'Italia SpA*

Prejudiciālie jautājumi

Vai uzņēmējdarbības brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības principi, kas ir paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49. pantā un 56. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24 (2014. gada 26. februāris) (¹) 71. pants, kurā nav iekļauti kvantitatīvie ierobežojumi apakšuzņēmuma līguma līgumu slēgšanai, un Eiropas Savienības samērīguma princips liedz piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu publisko iepirkumu jomā kā Itālijas tiesiskais regulējums, kas ir ietverts 2016. gada 18. aprīļa Leģislatīvā Dekrēta Nr. 50 105. panta 2. punkta trešajā teikumā, saskaņā ar kuru apakšuzņēmums nevar pārsniegt 30 % no būvdarbu, pakalpojumu vai piegāžu līguma kopējās summas?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94. 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. februārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Idi Srl/Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Lieta C-101/18)

(2018/C 166/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Idi Srl*

Atbildētāja: *Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo*